Lietas Nr.C40069014

Lietas arhīva Nr.C-0690-14

S P R I E D U M S

Latvijas Republikas vārdā

Ventspils tiesa šādā sastāvā:

tiesnese S.Lucava

2014.gada 16.jūlijā izskatīja rakstveida procesā civillietu /pers. A/ prasībā pret /pers. B/ par uzturlīdzekļu piedziņu, un

k o n s t a t ē j a

Prasība tiesā celta 2014.gada 17.aprīlī.

Prasības pieteikumā norādīts, ka laulības laikā ar atbildētāju 2005.gada 10.februārī dzimusi meita /pers. C/. Kopdzīve ar atbildētāju pārtraukta 2010.gada maijā un meita atrodas prasītājas ikdienas aprūpē. Atbildētājs bērna uzturēšanā piedalās neregulāri - 2013.gadā iedevis 140 *euro*, bet 2014.gadā - 70 *euro*. Lūdz piedzīt bērna uzturam valstī noteiktos minimālos uzturlīdzekļus, nosakot sprieduma nekavējošu izpildi daļā par uzturlīdzekļu piedziņu, kā arī lūdz piedzīt izdevumus par sniegto juridisko palīdzību.

Prasība pamatota ar Civillikuma 179.panta pirmo, otro un piekto daļu, MK 2013.gada 15.janvāra noteikumiem Nr.37 „Noteikumi par minimālo uzturlīdzekļu apmēru bērnam".

Rakstveida paskaidrojumus atbildētājs tiesai nav iesniedzis.

Atbilstoši Civilprocesa likuma 250.^{25}panta otrajai daļai, tiesa atzīst par iespējamu izskatīt lietu rakstveida procesā, jo puses lietas iztiesāšanu tiesas sēdē nav lūgušas.

Novērtējusi iesniegtos rakstveida pierādījumus, tiesa atzīst, ka prasība ir pamatota un apmierināma pilnībā.

Ar dzimšanas apliecību Nr./numurs/ apstiprināts, ka puses ir 2005.gada 10.februārī dzimušās /pers. C/ vecāki (lietas 6., 7., 8.lapa). No Ventspils pilsētas domes dzīvokļu nodaļas izziņas redzams, ka bērns deklarēts vienā dzīvesvietā kopā ar prasītāju (lietas 9.,10.lapa).

Civillikuma 177.pantsuzliek par pienākumu abiem vecākiem rūpēties par saviem bērniem un tos aprūpēt, nodrošinot viņa uzturēšanu, t.i. ēdiena, apģērba, mājokļa un veselības aprūpes nodrošināšanu, bērnu kopšanu un viņu izglītošanu un audzināšanu. Savukārt, Civillikuma 179.panta pirmā, otrā un piektā daļa noteic vecāku pienākumu samērā ar viņu spējām un mantas stāvokli uzturēt bērnu. Šis pienākums gulstas uz tēvu un māti līdz laikam, kad bērns pats var sevi apgādāt un neizbeidzas, ja bērns ir šķirts no ģimenes vai nedzīvo kopā ar vienu no vecākiem vai abiem vecākiem. Minimālo uzturlīdzekļu apmēru, kuru bērnam nodrošināt ir pienākums katram no vecākiem neatkarīgi no viņu mantas stāvokļa, nosaka Ministru kabinets, ņemot vērā valstī noteikto minimālo mēnešalgu un bērna vecumu.

Ministru kabineta 2013.gada 15.janvāra „Noteikumi par minimālo uzturlīdzekļu apmēru bērnam" Nr.37, 2.punkts noteic, ka katra vecāka pienākums, neatkarīgi no viņa spējām uzturēt bērnu un mantas stāvokļa, ir nodrošināt katram savam bērnam minimālos uzturlīdzekļus, kas no viņa piedzimšanas līdz 7 gadu vecuma sasniegšanai ir 25% no Ministru kabineta noteiktās minimālās mēneša darba algas, bet turpmāk līdz 18 gadu vecuma sasniegšanai - 30% no Ministru kabineta noteiktās minimālās mēneša darba algas. Ministru kabineta 2013.gada 27.augusta noteikumos Nr.665 noteiktā minimālā mēneša darba alga valstī no 2014.gada 1.janvāra ir 320 *euro.*

Tiesai nav pamata apšaubīt to, ka bērns atrodas prasītājas aprūpē, jo par pretējo nav saņemti pierādījumi, līdz ar ko atbildētājam ir pienākums maksāt līdzekļus bērna uzturam prasītājai. Ievērojot to, ka prasītāja lūdz piedzīt uzturlīdzekļus valstī noteiktajā minimālajā

apmērā, tiesa nevērtē vecāku mantisko stāvokli, jo viņu pienākums tos maksāt ir noteikts likumā.

Pastāvot šādiem apstākļiem, tiesa atzīst, ka prasītājas labā no atbildētāja sākot no 2014.gada 17.aprīļa līdz bērna pilngadībai piedzenami līdzekļi bērna uzturam 96 *euro* mēnesī, taču ne mazāk kā 30% apmērā no Ministru kabineta noteiktās minimālās mēneša darba algas.

Atbilstoši Civilprocesa likuma 205.panta pirmajai daļai, sprieduma daļā par uzturlīdzekļu piedziņu nosakāma nekavējoša izpilde. Mainoties apstākļiem, kas ietekmē maksājumu apmēra vai ilguma noteikšanu, katra puse ir tiesīga iesniegt jaunu prasību un prasīt maksājumu apmēra vai termiņa grozīšanu.

Ievērojot to, ka prasītāja saskaņā ar likumu ir atbrīvota no tiesas izdevumu samaksas uzturlīdzekļu lietā, atbilstoši Civilprocesa likuma 42.panta pirmajai daļai, no atbildētāja valsts ienākumos piedzenama valsts nodeva 172,80 EUR apmērā un ar lietas izskatīšanu saistītie izdevumi 5,82 EUR apmērā. Savukārt, prasītājas labā no atbildētāja saskaņā ar Civilprocesa likuma 44.panta otro daļu piedzenami izdevumi par advokāta pakalpojumiem 22 EUR apmērā (lietas 11.lapa).

Atbilstoši Civilprocesa likuma 204.^{1}panta pirmajai daļai atbildētājam nosakāms termiņš sprieduma labprātīgai izpildei daļā par tiesāšanās izdevumu piedziņu.

Pamatojoties uz Civilprocesa likuma 189.-193., 250.^{25}pantu, tiesa

n o s p r i e d a

Prasību apmierināt pilnībā.

Piedzīt no /pers. B/, personas kods /personas kods/, par labu /pers. A/, personas kods /personas kods/, līdzekļus 2005.gada 10.februārī dzimušās /pers. C/, personas kods /personas kods/, uzturam ik mēnesi 96 EUR (deviņdesmit seši *euro*) apmērā, taču ne mazāk kā 30% apmērā no Ministru kabineta noteiktās minimālās mēneša darba algas, sākot no 2014.gada 17.aprīļa līdz bērna pilngadībai.

Piedzīt no /pers. B/, personas kods /personas kods/, par labu /pers. A/, personas kods /personas kods/, ar lietas vešanu saistītos izdevumus 22 EUR (divdesmit divi *euro*) apmērā.

Piespriestos naudas līdzekļus ieskaitīt /pers. A/, personas kods /personas kods/, bankas kontā: /konta numurs/, AS “Swedbank”.

Noteikt sprieduma nekavējošu izpildi daļā par uzturlīdzekļu piedziņu.

Piedzīt no /pers. B/, personas kods /personas kods/, valsts ienākumos valsts nodevu 172,80 EUR (viens simts septiņdesmit divi *euro* 80 centi) apmērā un ar lietas izskatīšanu saistītos izdevumus 5,82 EUR (pieci *euro* 82 centi) apmērā.

Noteikt labprātīgas izpildes 10 (desmit) dienu termiņu daļā par tiesas izdevumu piedziņu no sprieduma stāšanās likumīgā spēkā.

Spriedumu var pārsūdzēt Kurzemes apgabaltiesas Civillietu tiesas kolēģijā, iesniedzot apelācijas sūdzību Ventspils tiesā 20 (divdesmit) dienu laikā no pilna sprieduma sastādīšanas dienas, t.i., no 2014.gada 16.jūlija.

Ventspils tiesas tiesnese S.Lucava